ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η — ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ — ΑΡΙΘΜΟΣ 607

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20 ✻ Ἐν Ἀθήναις, 23 Φεβρουαρίου 1892 ✻ ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις	φρ. 8.—
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις	» 8.50
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ρωσσίᾳ	ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν : ΜΑΡΙΑ ΛΑΓΚΑΡΔ μυθιστόρημα. — Γεωργίου Πραδέλ : ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ, δραματικὸν μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων.— Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίτσις : ΙΣΠΑΝΙΑ. — Αἰμιλίου Ζολᾶ : Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΚΥΛΟΥ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς Ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν δανείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΞΑΒΙΕ ΔΕ ΜΟΝΤΕΠΕΝ

ΜΑΡΙΑ ΛΑΓΚΑΡΔ

— Σὲ διαβεβαιῶ, ὄχι... αἱ μάμμαι μας, λέγουν, (καὶ πιστεύω ὅτι εἶναι κακογλωσσιὰ τῆς ἱστορίας) ἦσαν ὀλίγον...φιλάρεσκοι.

— Εἰπὲ μᾶλλον, ὀλίγον ... ἀχρεῖαι, διέκοψεν ἡ Ἐρρικέτη.

— Καὶ δι' αὐτὸ τὰς ζηλεύεις ; ἀνέκραξεν ἡ κυρία δὲ Λαγκὰρδ ἔκπληκτος.

— Ἐγώ ! ἄ ! μπᾶ, ἄπαγε ! ἀπεκρίθη ἡ Ἐρρικέτη μετὰ σεμνοτυφίας. Δὲν ἐννοῶ ποσῶς τὰ παραπτώματά των, τὰ ὁποῖα μέμφομαι καὶ ἀποδοκιμάζω ὅσον καὶ σὺ ἡ ἰδία, ἀλλὰ μόνον τὰς ἑλκυστικὰς διακεδάσεις των.

— Ἐξηγήσου, ἀκριβή μου, ὁμιλεῖς αἰνιγματωδῶς, καὶ οὐδέποτε ἐμάντευσα καὶ τὸ ἐλάχιστον αἴνιγμα.

— Ὑπῆρχε τι τὸ ἀπρόοπτον καὶ θαρραλέον εἰς τὰς σχέσεις των, εἰς τὸν τρόπον των τοῦ φέρεσθαι, εἰς τὰς πράξεις των, πράγματα, ἄλλως τε, ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τῶν ἠθῶν τῆς ἐποχῆς. Τί ὡραῖον πρᾶγμα ποῦ θὰ ἦτο νὰ βλέπῃς τὰς μεγάλας ἐκείνας κυρίας νὰ πηγαίνουν εἰς τοὺς δημοσίους χοροὺς τῶν προσωπιδοφόρων, ἢ νὰ παρίστανται εἰς εὔθυμόν τινα γάμον κανενὸς ρωποπώλου.

— Ἀληθῶς.

— Καὶ τί ὡραῖον, τί ῥωμαντικόν, νὰ ἐμπνέῃς ἔρωτα εἰς κάνένα εὔμορφον ἐργάτην, ἢ εἰς στρατιώτην, ὁ ὁποῖος μόνον μίαν ὥραν σὲ εἶδε, καὶ ὁ ὁποῖος νὰ σὲ ζητῇ καθ' ὅλον τὸν βίόν του χωρὶς ποτε νὰ σ' ἐπανεύρῃ ! ... Ἄχ ! ἀγαπητή μου Μαρία, ἐκεῖνα ἦταν ὡραῖα χρόνια !

— Ἴσως, ἀλλὰ τί νὰ κάμωμεν ;

— Τίποτε. Λοιπόν, ἂς μὴ ὁμιλῶμεν πλέον περὶ αὐτῶν, διότι μᾶς λυποῦν, ἰδοὺ τὸ πᾶν. Ἂς ἴδωμεν, ποῦ θὰ 'πᾶμε ἀπόψε.

— Ὅπου θέλεις.

— Δός μοι αὐτὴν τὴν ἐφημερίδα. Ἔχει *Μελόδραμα* ; ... Ναί : *Βασιλικὴ Μουσικὴ Ἀκαδημία* : ΓΙΖΕΛΛΗ. *Το μεσονύκτιον, χορὸς προσωπιδοφόρων*. Ζήτω ! Νὰ ἡ διασκέδασίς μας ! Θὰ 'πᾶμε ἀπόψε εἰς τὸν χορὸν τοῦ *Μελοδράματος*.

— Εἰς τὸν χορὸν τοῦ *Μελοδράματος* ! ἐπανέλαβεν ἡ Μαρία ἔκπληκτος.

— Ναί.

— Ἐτρελλάθης !

— Ποσῶς. Καὶ μήπως τάχα δὲν εἰμποροῦμεν νὰ 'πᾶμε εἰς τὸν χορὸν τοῦ *Μελοδράματος*, χάριν περιεργείας, τοὐλάχιστον ἅπαξ ;

— Μὰ λέγουν...

— Λέγουν ἀνοησίας... Ἄλλως τε, τί μᾶς μέλλει δι' ὅσα λέγουν !

— Μὰ ἂν ἐμάνθανον...

— Τί ;...Καὶ ἐκτὸς τούτου σκοπεύω νὰ μὴ ἀποκρύψω αὐτὸ ποῦ σοῦ προτείνω. Θὰ πᾶμε εἰς τὸν χορὸν μὲ τὸν σύζυγόν μου, ὁ ὁποῖος πολὺ προθύμως θὰ δεχθῇ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν περιέργειάν μας.

— Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἰδικός μου δὲν εὐχαριστηθῇ ;

— Πῶς, νὰ μὴ εὐχαριστηθῇ ! Καὶ τὸ συλλογίζεσαι ; Πρῶτον ἀπουσιάζει, καὶ οἱ ἀπόντες ἔχουν ἄδικον, ἡ παροιμία τὸ λέγει. Δεύτερον εὑρίσκεσαι ἐν τῇ οἰκίᾳ μου. Ὅπου πηγαίνω ἐγώ,ἔρχεσαι καὶ σὺ μαζί μου, φυσικώτατον πρᾶγμα ! Ἐὰν ὁ κ. δὲ Λαγκὰρδ ἦτο ἐδῶ, θὰ ἐλάμβανε μέρος· ἀφοῦ δὲν εὑρίσκεται, σὲ ὁδηγῶ ἐγώ, σαφέστατον . . . Νὰ ἰδοῦμεν ἂν δυσαρεστηθῇ ὁ σύζυγός σου διότι μὲ συνοδεύεις ὅπου πηγαίνω !

— Ἀλλά...

— Δὲν ἔχει ἀλλά... Σοῦ προλέγω δέ, ὅτι ἐὰν δὲν θελήσῃς νὰ ἔλθῃς...

— Θὰ ὑπάγῃς μόνη ;

— Ποσῶς, θὰ μείνω καὶ ἐνῷ πρὸ ὀλίγου ἐτρελλαινόμην νὰ ἴδω τὸν χορὸν τοῦ *Μελοδράματος*, σοῦ ὁμολογῶ εἰλικρινῶς ὅτι δὲν θὰ λυπηθῶ διόλου ἐὰν δὲν ὑπάγω.

— Πῶς, θὰ τὸ ἔκαμνες αὐτό ;

— Ναί.

— Λοιπόν, ἂς εἶναι, ἀφοῦ τόσονπολὺ τὸ ἐπιθυμῇς,θὰ ἔλθω.